

vore Kræfter slaar til. Det Arbejde, som „Isbjørn“ udførte i den foregaaende Vinter, der var en af de haardeste, vi i lange Tider har haft herhjemme, var saa fortræffeligt, at den Ros, som er strømmet ind over den og dens Besætning og Fører, er fuldt ud fortjent. Jeg finder, at der til denne Anerkendelse bør føjes en Imødekommen fra Statens Side, som bør bestaa i, at nogle af de Ønsker bliver opfyldt, som Chefen for „Isbjørn“ har fremsat, saaledes Ønsket om at faa et Ledefyr nede ved Aflandshage til Lettelse ved Anduvningen i Sundet Syd fra, som ved en Isbryder af dennes Dybgaaende er meget vanskelig i Vintre, hvor Fyrskibene og alle Mærker er inddraget. Jeg henstiller altsaa, at der ydes „Isbjørn“, som har det største Dybgaaende, al den Støtte og Hjælp, der kan ydes fra Lovgivningens og Statens Side. Jeg tror, det vil være paatrængende nødvendigt, at der tages det Hensyn. Thi en Ting maa man jo huske, og det er, at hvis det Uheld indtræffer, at en Isbryder med „Isbjørn“'s Dybgaaende tager Grunden — og det kan nemt ske nede i de Farvande —, vil Isen i mange Tilfælde gaa op over den, og i Regelen vil den da være utjenstedygtig for det Aar. Derfor anbefaler jeg, at al den Hjælp, der kan gives ved Ledefyr paa Land, maa blive givet.

Af Isbrydningsmateriel har vi her i Landet ikke saa lidt. Vi har de ældre, saakaldte Isbrydere, som man, den Gang de blev bygget, syntes var udmærket gode, men dels har de vist sig noget svage, som f. Eks. „Stærkodder“, dels har de ikke vist en saa god Evne til at bryde Isen som senere „Isbjørn“ og „Vædderen“. Jeg vil henstille til det ærede Erhvervsministerium — jeg er selv ikke sagkyndig nok paa det Punkt til at sige, om det kan gøres —, om det ikke var muligt ved en Omdannelse af Forskibet paa nogle af disse ældre Isbrydere at gøre dem tjenlige til Anvendelse paa Fjordene til Hjælp for den nye Isbryder, der nu bliver bygget, for den kan jo lige saa lidt som „Isbjørn“ være alle Vegne. Jeg tror, at der vil kunne gøres en Del dér.

Hvad det ærede 6te landstingsvalgte Medlem (Birch) sagde om Besværet med Afregningen, Driften o. s. v., slutter jeg mig paa en Maade ganske til, men, som han ogsaa udtrykte sig, det bliver jo Ministeriets Sag, og jeg synes heller ikke, vi skal blande os i det.

Hvad angaar Paragraffen om „hændelig Skade“, som jo vilde gaa ud over dem, der bliver bugseret eller hjulpet af „Isbjørn“ eller en anden af Isbryderne, er jeg meget glad for, at den er udgaaet, idet den havde

været i Strid med Sølovgivningen. Der er een Ting, man aldrig maa glemme, og det er, at for at undgaa „hændelig Skade“ og i det hele taget enhver Skade maa den anden Part, altsaa i dette Tilfælde den, der bliver bugseret, være i Stand til at manøvrere, som han vil, men det kan han ikke, naar han ligger i en af Isbryderens skaaren Rende. Han er aldeles prisgivet, han kan ikke gaa til Siderne, han kan ikke vige, det eneste, han kan gøre, er at bakke. I den Retning udvises der al den Forsigtighed fra „Isbjørn“'s Side, som man kan ønske, idet den ved farlige Bugseringer endda lader dem, den slæber, bakke hele Tiden, saaledes at der bliver et betydeligt større Kulforbrug. „Isbjørn“ har gjort et udmærket Arbejde, og det vil den nye Isbryder, der her foreslaas bygget, sikkert ogsaa gøre — den bygges jo i alt væsentligt efter samme Principper —, og jeg anbefaler varmt Lovforslaget til hurtig Vedtagelse.

Veistrup: Naar de klimatiske Forhold er af den Beskaffenhed som herhjemme, nødes man til en Gang imellem at beskæftige sig med Spørgsmaalet om Isbrydningsmateriellet, fordi det i modsat Fald kan føre til uhyre Kalamiteter for vor Forsyning og derigennem for hele vort Erhvervsliv. Disse Ishindringer kan i Virkeligheden virke overordentlig hemmende paa alt Erhvervsliv herhjemme. Det Lovforslag, som vi behandler i Dag, er jo nærmest et Tillæg til den bestaaende Lov, hvilket selve Lovforslagets Titel: Tillæg til Lov af 13. Juni 1922, giver Udtryk for. Jeg ved ikke, om jeg har forstaaet det rigtigt, om man saadan rent bogstaveligt kan opfatte dette Lovforslag som et Supplement til den bestaaende Lov, saaledes at altsaa den Isbryder, her foreslaas, er et Supplement til den Isbryder, vi allerede har. Men forholder det sig saaledes, maa jeg gaa ud fra, at den Isbryder, vi har i Øjeblikket, først og fremmest, jeg kan gerne sige udelukkende, skal lodse Skibene ind i Fjordene, med andre Ord gaa ud i de store Farvande og faa de Skibe, som sidder fast derude, ind i Fjordene, medens det bliver den mindre Isbryders Opgave at faa Skibene bragt ind til Bolværket. Jeg gaar saa meget mere ud fra, at det er Mening, som den store Isbryder, vi har i Øjeblikket, „Isbjørn“, er saa stor, at den i mange Tilfælde ikke kan gaa ind i Provinshavnene. Men hvis det er saaledes, skulde altsaa den Isbryder, der nu foreslaas anskaffet, være et Supplement til den store